

NEWSLETTER

2019.
decembar

FONDACIJA
HASTOR

USPJEŠNE PRIĆE STIPENDISTA: RAZLIČITI ŽIVOTNI PUTEVI, ISTA POVEZNICA-PODRŠKA FONDACIJE HASTOR

Za kraj 2019. godine, u decembru su na mjesecnom sastanku studenata stipendista Fondacije Hastor studenti imali priliku čuti neka od iskustava dugogodišnjih trenutnih i bivših stipendista, a koja se tiču njihovih uspjeha i postignuća, ali i prilika za koje je, kako sami kažu, bila ključna podrška Fondacije.

Muamer Duratbegović, stipendista i student Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Zenici, dio pobjedničke ekipe na Hifa Oil Student Competition 2019, probio je led i ispričao svoje iskustvo u Fondaciji, a svoja iskustva podijelile su i Lejla Ramić, bivša stipendistica Fondacije i asistentica na Pravnom fakultetu Univerziteta u Sarajevu, bivša stipendistica Semira Špago, magistrica Elektrotehničkog fakulteta Univerziteta u Sarajevu, trenutno zaposlena u BH Telecomu, te Delila Veispahić, bivša stipendistica koja je svoje formalno obrazovanje završila na Arhitektonskom fakultetu Internacionalnog univerziteta u Sarajevu.

Životna priča i sfere interesovanja svake od ovih mladih osoba se po mnogo čemu razlikuju, ali ih sve povezuje jedna činjenica – svih četvero su dio porodice Fondacije Hastor. Izlaganja su se temeljila na ličnim iskustvima i obrazovanju, iskustvima koja su stekli tokom volontiranja, a na kraju svakog izlaganja studenti su imali priliku postavljati brojna pitanja.

Studenti Fondacije imaju jako važnu ulogu, a to je mentorski odnos spram učenika srednjih i osnovnih škola, te će im savjeti koje su imali priliku čuti, a tiču

se organizacije grupa te organizovanja sastanaka, biti od izuzetne koristi. Kakve radionice napraviti, kako kvalitetno iskoristiti vrijeme, gdje organizovati izlet, samo su neka od pitanja na koja su studentima odgovorili iskusniji izlagači. Ono na čemu je bio fokus jeste izgradnja svakog studenta mentora u osobu na koju će se stipendisti Fondacije, ali i drugi mlađi ljudi, ugledati.

Volontiranje je najvažnije iskustvo koje stipendiste Fondacije Hastor izdvaja u odnosu na pasivne članove društva. Želja za radom, napretkom i aktivnim djelovanjem u Fondaciji donijela je izlagačima brojne prednosti pri zapošljavanju, ali tu priči nije kraj. Volontiranje doprinosi razvoju ličnih i socijalnih vještina, te zbog toga vrijedi izdvojiti barem deset sati mjesečno na činjenje općeg dobra.

Važno je usaditi mlađim ljudima osjećaj društvene odgovornosti, te im na primjerima uspješnih bivših i trenutnih studenata pokazati da se i obaveze prema fakultetu, sebi i zajednici vrlo lahko usklade uz malo dobre volje. Prije nekoliko godina volontiranje nije bilo lahko dostupno, te je i sama porodica Fondacije bila znatno manja, pa je o važnosti prilika koje novi naraštaji imaju govorila jedna od stipendistkinja. Svi prisutni stipendisti imali su priliku mnogo toga naučiti kroz izlaganje i pitanja, te se s pravom može reći da je veliki broj ovih priča mlađim naraštajima stipendista dao podstrek da izgrade sebe do maksimuma na najbolji mogući način!

Una Karabeg

DEVET PONOSA FONDACIJE HASTOR

Rijad Muminović

Naš Rijad završio je Elektrotehnički fakultet u Sarajevu, II ciklus na smjeru za Automatiku i elektroniku. Stekao je zvanje Magistar diplomirani inžinjer automatike i elektronike. Ukupni prosjek tokom čitavog studija (I i II ciklus) je bio 9.92 i zbog toga sa ponosom nosi titulu Zlatne Značke Univerziteta u Sarajevu.

“Biti član Fondacije Hastor mi je dosta značilo u raznim pogledima. Većinu vremena sam proveo u IT timu i učestvovao u stvaranju platforme Fondacije, kao i poboljšanju i održavanju oficijelne web stranice Fondacije Hastor. Ovim sam dobio bolju perspektivu na moderne tehnologije, te rijetku priliku da radim na platformi/proizvodu koji ima direktni uticaj na rad velike skupine ljudi. Pored učenja o tehnologijama, navedeni projekti su doprinijeli mojim profesionalnim vještinama. Mjesečni sastanci su mi uvijek širili perspektivu o svijetu, donosili nova prijateljstva te sam uvijek s njih odlazio zadovoljan. Nema sumnje da su sva ta iskustva pomogla da pozitivno oblikuju moju trenutnu ličnost.”

Za kraj stare i početak nove godine, želimo posvetiti pažnju našim studentima koji su svojim trudom, upornošću i radom postigli zavidne rezultate tijekom školovanja i time postali vlasnici raznih priznanja i titula. Neki od njih okitili su se Zlatnom ili Srebrenom značkom, drugi Dekanovom ili nekom drugom nagradom. Sa ponosom vam ih predstavljamo.

Amela Vatreš

Naša Amela je završila diplomski studij na Internacionalnom Burch Univerzitetu, Fakultet za inžinjering i prirodne nauke, smjer Informacijske tehnologije te stekla zvanje Bachelor Informacijskih tehnologija. Ostvarila je prosjek 9,65, te je osvojila nagradu "Academic Excellence Awards".

"Fondacija Hastor mi je olakšala tokom školovanja, ali i pružila priliku da unaprijedim svoje znanje i vještine, te da upoznam divne ljude. Kroz misiju Fondacije sam izgradila i ličnu misiju, te dobila želju da jednog dana unosim radost i nadu u živote drugih ljudi, kao što to radi i naša porodica. Fondacija Hastor je nepresušan izvor dobra i hvala na svemu što radi za naše bolje sutra."

Mia Babić

Mia je završila master studij Engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu i time stekla zvanje magistre engleskog jezika i književnosti - književni smjer. Sa ostvarenim prosjekom 9,64 (I i II ciklus studija), dobila je priznanje Zlatna značka Univerziteta u Sarajevu.

Mia ističe daje oddolaska u Fondaciju iz godine u godinu povećavala svoj prosjek te sticala znanja i vještine koje joj nisu bile dostupne kroz formalno obrazovanje.

"Podrška Fondacije Hastor mi je bila od velikog značaja na mom razvojnom putu. Mislim da sam upravo ovdje, okružena talentovanim stipendisticama i stipendistima Fondacije, stekla određeno samopouzdanje te sposobnost da izađem iz okvira svojih studija i upoznajem sebe i druge kroz volontiranje, a kasnije i prva radna iskustva. Ove tri godine su za mene bile jako posebne i izuzetno mi je draga vidjeti da sve veći broj mladih ima priliku da uz ovaku podršku i porodicu gradi svoj put."

Azra Zahirović

Azra je diplomirala na Fakultetu političkih nauka na odsjeku za politologiju, smjer Međunarodni odnosi i diplomacija sa prosjekom ocjena 9,5 te je time postala dobitnica priznanja Zlatna značka Univerziteta u Sarajevu.

"Činjenica da sam stipendista Fondacije Hastor značila je ponos i bila pokretač da nastavim da radim na sebi. Vrijednosti i pozitivne priče iz Fondacije motivisale su me i pomogle da ne odustanem na putu koji sam zacrtala. Svoje usavršavanje nastavljam na master studiju, smjer menadžment na Ekonomskom fakultetu u Sarajevu."

Larisa Horić

Laris je dobitnica priznanja Srebrena značka Univerziteta u Sarajevu za I ciklus studija na osnovu ukupne prosječne ocjene 9,3. Na Muzičkoj akademiji u Sarajevu završila je solistički odsjek za gitaru i gudačke instrumente - smjer violina, te sada nosi titulu bakalaureata muzičkih umjetnosti.

"Fondaciji Hastor sam osim novčane podrške zahvalna za svako prijateljstvo koje sam stekla, a ima ih jako mnogo. Posebno sam zahvalna za svaki savjet i podršku u momentima kada sama nisam mogla donijeti neke odluke. U Sarajevo sam došla sama sa svojom violinom, uz sebe nisam imala ni rodbinu ni roditelje ali zahvaljujući Fondaciji Hastor nikada se nisam osjećala usamljeno i zbog toga veliko hvala!"

Dina Osmanović

Naša Dina diplomirala je na Internacionalnom Burč Univerzitetu, smjer Genetika i inženjering, te time stekla zvanje Inženjer genetike i bioinženjeringa. Prosjek kojim je diplomirala bio je 9.8, a nagrada čija je vlasnica nosi naziv "Academic excellence award".

"Fondacija Hastor mi je mnogo značila u tom periodu, pružali su mi bezuslovnu podršku u svakom smislu. Po mom mišljenju, najveći značaj Fondacije ogleda se u tome što sam tamo stekla mnogo novih prijatelja i generalno, dio svog života kao stipendista Fondacije Hastor uvijek će pamtitи po dobrom."

Marija Pišković

Naša Marija je po završetku svojih master studija na Muzičkoj akademiji u Sarajevu stekla zvanje magistra muzičkih umjetnosti – smjer flauta. Prosjek ocjena na kraju školovanja je 9.3 i sa tim je postala vlasnica titule Srebrena značka Univerziteta u Sarajevu.

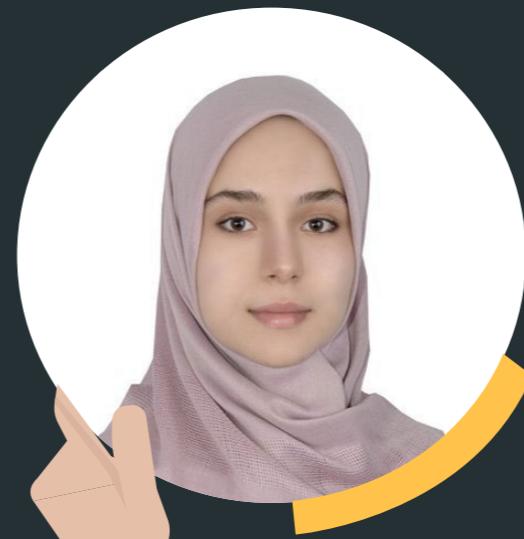
"Fondacija Hastor je imala izuzetnu važnost za mene tijekom mog fakultetskog školovanja. Sada se jako ponosim što sam bila dio ove porodice i osjećam kao da još uvijek i jesam. Veoma sam zahvalna na finansijskoj ali i moralnoj podršci koju sam uvijek imala. Kroz volonterski rad i angažman sam stekla nove vještine za rad i također, nova poznanstva, koja će me pratiti za cijeli život. Zahvaljujući Fondaciji stekla sam i ovaj uspjeh."

Narcisa Hadžajlić

Narcisa je završila drugu godinu studija na Filozofskom fakultetu u Zenici s ocjenom 10 na Odsjeku za Matematiku i Informatiku, te povodom toga dobila Povelju Dekana kao studentica godine.

"Ono što mogu reći za Fondaciju, koliko god bilo dugo i obimno, neće moći obuhvatiti svu moju zahvalnost i veliki značaj Fondacije u mom životu. Dosta je samo reći da se u svojim molitvama uvijek sjetim Fondacije i svih članova ove velike porodice koja me je prihvatile i koju sam ja prihvatile kao svoju. Zaista, ova trenutna fizička udaljenost me nije odvojila od nje. Štaviše, poželjela sam i fale mi mjesечni i volonterski sastanci. Najljepše što sam pronašla u Fondaciji jeste njena "podrška da budemo podrška" u vidu uzajamnog rada koji će donijeti dobro našoj omladini kao izvoru nade za buduće uspjehe."

Ena Bešo

Naša stipendistica Ena Bešo je studentica treće godine studija elektrotehnike na Fakultetu strojarstva, računarstva i elektrotehnike Sveučilišta u Mostaru. Njen dosadašnji prosjek ocjena je 5.0 zbog čega je ove godine dobila Dekanovu nagradu.

Ena nam kaže: "Podrška Fondacije Hastor mi znači na više načina, ali bih izdvojila to što me motiviše da se još više trudim. Naime, svjesna sam da osim svoje porodice i najbližih uz sebe imam i Fondaciju iz koje također cijene moje rezultate i vesele se mojim uspjesima."

Fondacija Hastor se ponosi sa ovih devet mladih ljudi koji nam pokazuju da se veliki trud zaista isplati. Neka nam oni svima budu inspiracija i dobar primjer. Čestitamo našim vrijednim studentima na postignutim uspjesima i želimo im mnogo sreće u budućnosti.

IZ PERSPEKTIVE STIPENDISTA: ERASMUS ISKUSTVA (PORTUGAL I ŠPANIJA)

Narcisa Hadžajlić: PORTUGAL

U nizu ponuda agencije s kojom smo putovali nalazila se ponuda za odlazak u Lisbon (Portugal), i to je bila naša sljedeća stanica. Već na samom dolasku u Portugal, uočila sam kako je portugalska klima vlažnija, vjerovatno pod utjecajem Atlantskog okeana, ali i to da je okoliš zeleniji.

Nakon dugotrajne vožnje stigli smo u Evoru, portugalsku općinu koja se nalazi na UNESCO listi svjetskih baština, s obzirom na to da je i danas okružena srednjovjekovnim zidinama, a u strogom centru se nalaze ostavštine rimskog hrama. Posjetili smo koštanu kapelu – Chapel of Bones, najpoznatije mjesto u Evori, malu kapelu koju je jedan franački fratar sagradio u doba katoličke reformacije u 16. vijeku s ciljem da podstakne svoje učenike na razmišljanje o smrti i prolaznosti života. Način na koji je to predstavljeno je pomalo jeziv, s obzirom na to da je kreirana soba u kapeli, na čijim su zidovima poredane kosti i lobanje koje su nekada bile ukopane u grobnicama crkvi. Također, na ulazu u tu sobu se nalaze citati o smrti, ispisani i na plafonu. Zgrada kapele je pretvorena u muzej, gdje imate mogućnost razgledati razne umjetničke slike i skulpture, povelje i historijska pisma u vezi s Evropom.

Nakon vremena provedenog u Evori, nastavili smo put ka Lisbonu, sretni zbog dviju činjenica: vrijeme se izuzetno poboljšalo – počašćeni smo sjajnim

zrakama suncama; i da, više se ne nalazimo u onoj kapeli! Pri samom ulasku u grad, dah nam je oduzeo poznati most 25 de Abril, koji se nalazi na najdužoj rijeci Iberijskog poluotoka, Tagus, koja se ulijeva u Atlantski ocean. Ovaj visoki most je svečano otvoreno 1966. godine i obično se upoređuje s mostom Golden Gate, koji se nalazi u San Franciscu s obzirom na to da su veoma slični i iste su boje. Most spaja Lisbon s općinom Almada na južnoj obali Tagusa. Prizor s mosta krasи katoličko svetište Krista Kralja u Almadi, s pogledom na Lisbon koje je inspirisano statuom Krista Otkupitelja iz Rio de Janeira u Brazilu. Lijepo je osjećati se kao da si posjetio više različitih zemalja – SAD, Brazil i Portugal!

Ubrzo smo krenuli ka samom centru grada. Šetajući kroz Lisbon, slušali smo o zanimljivostima raznih dijelova grada, statuama, poznatim ulicama, pa i modernim uličnim umjetnostima na koje smo nailazili. Prolazili smo glavnom rutom Avenije slobode Lisabona, jedne od najskupljih trgovačkih ulica u Evropi. Studentima je bilo dovoljno proći kroz tu luksuznu ulicu i gledati građane koji istom prolaze, sređeni kao da su na modnoj reviji! Na kraju ulice se nalazi glavni kvart s uličnim radnjama u kojima se nalaze suveniri, odakle se mogu vidjeti porušeni plafoni stare katedrale u Lisbonu. Upečatljiv detalj čine staze: stari pješački prolazi su napravljeni od kamenja neobičnih oblika, poredanih tako da

sačinjavaju divne geometrijske uzorce. Nakon užasne prirodne nepogode – jakog zemljotresa koji je pogodio Lisbon na Dan svih svetih 1755. godine, tadašnji vladar je sakupio svu snagu dajući nadu preživjelima da od ruševina sagrade grad koji će biti još ljepši i napredniji od starog. Na ostacima ruševina su sagrađene nove i ljepše zgrade, a katedrala je ostavljena kao spomenik na teške dane i mudrost vladara „spasitelja“ i „oslobodioca“ Lisabona od katastrofe.

Imali smo priliku gledati zalazak sunca na obali, a nakon toga smo nastavili šetnju. Najljepše trenutke smo proveli nailazeći na prodavače kestenja na tezgama. Te hladne, a divne noći, topao i dobro pečeni kesten nas je podsjetio na našu Bosnu i Hercegovinu.

U toku ove posjete obišli smo i općinu Belem, koja se nalazi na jugozapadnoj obali Lisabona, a poznata je kao „distrikt muzeja“. S obale Belema moguće je vidjeti most 25 de Abril, a na njoj je u 16. vijeku sagrađen toranj Belem Tower, koji je služio kao tvrđava, ali i kao svečana kapija za prijem trgovačkih brodova u Lisbon.

Sutradan smo posjetili Sintru, glavnu turističku destinaciju Portugala, koja je zbog posjedovanja mnogobrojnih palača i vila okružena bujnim vrtovima. Sintra, također, važi za jednu od najbogatijih i najluksuznijih općina u Portugalu, a ujedno je i najromantičnija pokrajina. Nakon posjete historijskom centru, produžili smo do Cabo de Roca, kako bismo uhvatili posljednje zrake sunca tog dana i uživali u prozoru zalaska sunca na najzapadnijoj tački Europe, tj. Euroazije.

Tada sam nazvala roditelje i s njima podijelila ljepotu trenutka koji proživljavam. Također, nazvala sam najbolju prijateljicu iz SAD-a, s kojom sam provela djetinjstvo u Iranu, kazavši joj kako me od nje dijeli samo okean.

Gledajući zalazak sunca i uživajući u povjetaru koji mi je milovao lice, razmišljala sam o mnogim stvarima. Shvatila sam koliko je svijet mali, iako se čini velikim, te kako ljudi mogu biti (i trebalo bi da budu) jako bliski unatoč fizičkoj udaljenosti. Razmišljala sam o tome kako čovjekovom životu želja za dobrotom i ljubav daju svrhu te da bez njih, makar bio na najboljem mjestu svijeta, ništa drugo nije dovoljno vrijedno.

► Nejla Komar: ŠPANIJA

U decembru sam imala priliku posjetiti jedan od najljepših gradova Andaluzije, šesti grad po veličini u Španiji, i jedan od najstarijih gradova Europe: Malagu. U Malagi sam provela dva dana i obišla mnogo toga, ali ono što želim izdvojiti jesu muzej čuvenog Pabla Picassa i tvrđava Alcazaba.

Ova tvrđava-palača, čije ime na arapskom znači citadela, jedan je od povijesnih spomenika grada i mnogo je posjećena zbog svoje duge historije i ljepote. Potječe iz muslimanskog razdoblja Španije i nalazi se u podnožju brda Gibralfaro, okrunjena arapskim odbrambenim zidinama na koje je Alcazaba povezana prolazom poznatim kao Coracha. Prema arapskim historičarima, sagrađena je između 1057. i 1063. godine po uputama Badisa, kralja berberskog Taifa iz Granade.

Dok sam hodala, bila sam očarana načinom na koji ova tvrđava kombinuje svoju odbrambenu svrhu s ljepotom karakterističnom za arapsku palaču. Organizovana je oko pravougaonih terasa i prostora oko vrtova i bazena. Prema tradicionalnim arhitektonskim načelima Granade koji vas naprosto plijene, sobe pokušavaju spojiti igru svjetla i sjene, što su arapski majstorski graditelji uspješno postigli.

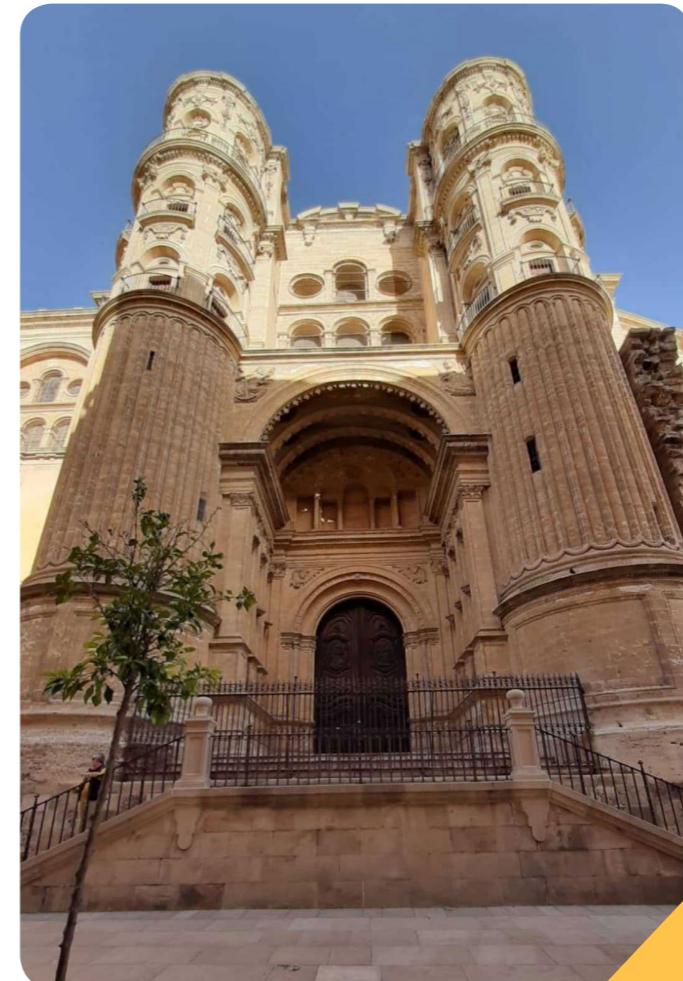
Na vrhu brda Gibralfaro imala sam priliku jesti tradicionalno marinirane andaluzijske masline uz predivan pogled na more.

Posjeta muzeju Pabla Picassa je za mene bilo posebno iskustvo jer sam se tada prvi put uživo susrela s djelima ovog velikog umjetnika.

Pablo Picasso je najvažnija figura 20. vijeka u smislu umjetnosti i umjetničkih pokreta koji su se dogodili u ovom razdoblju. Prije svoje 50. godine, ovaj španski umjetnik postao je najpoznatijim imenom u modernoj umjetnosti, s najistaknutijim stilom i izgledom umjetničkog stvaranja.

Pablo Picasso rođen je u Malagi 1881. godine i odrastao je u Španiji, prije nego što je većinu svog života proveo radeći kao umjetnik u Francuskoj. Kroz dugu karijeru stvorio je više od 20 000 slika, crteža, skulptura, keramike i drugih predmeta poput kostima i pozorišnih setova. Posjeta njegovom rodnom gradu i muzeju mi je približila život i stvaralaštvo ovog umjetnika. Osjećanja su bila pomiješana, s obzirom na to da će mi kao osoba uvijek ostati s jedne strane eksplicitna i temperamentna ličnost, a s druge enigma.

Malaga je na mene ostavila snažan utisak zbog svoje duge historije i prelijepo arhitekturu, priča i atmosfere grada. U odnosu na Galiciju (gdje boravim na Erasmusu), u Andaluziji je sve življe: na svakom čošku naći ćete umjetnike i muzičare koji turistima približavaju svoju tradiciju, trgovce s vrlo živopisnim i šarenim štandovima, kao i mnogo tradicionalnih kafića. U Malagi služe čak 9 vrsta „obične“ kafe, a tradicija je da se kafa pije iz dugih staklenih čaša.

Kao vrhunac ove godine, počastovana sam biti dijelom dva velika projekta s Orquestra Vigo 430: koncert s jednim od najboljih trubača današnjice, Rubenom Simeom, i zasigurno najboljim violistom i dirigentom, Maximom Rysanovom. Bilo je jako naporno spremati ukupno četiri koncerta, u sedmici kada sam imala i kolokvije na Konzervatoriju. U međuvremenu sam položila i drugi stepen (A2) kursa španskog jezika. Probe su se radile uvijek u kasnim terminima, od 11 navečer do 3 ujutro, a za nastavu je bilo vrijeme već u 7 ujutro. Ovih sedam dana bilo

je zasigurno kulminacija godine kao i test psihičke i fizičke izdržljivosti, želje i volje da se ne posustaje. Uprkos tome, energija kojom su ovi dani zračili nahranila nas je i inspirisala za dugi period. Kada sam jedne prilike razgovarala s maestrom Maximom i rekla odakle dolazim, nije krio oduševljenje s obzirom na to da u ovakvim orkestrima pretežno sviraju muzičari iz većih država svijeta.

Osjećaj koji dijelite u tom momentu izvođenja na sceni je neprocjenjiv; osjetite se dijelom jedne predivne priče koja ujedinjava mnoge različitosti između svih nas kroz jezik muzike i mislim da je to predivno. Tada shvatite da u jednom tako velikom projektu sve ovisi od odnosa pojedinca prema grupi, bez izuzetaka. Za mene je bilo od velikog značaja podijeliti ovakva iskustva s dvama važnim osobama u svijetu klasične muzike, i sigurno će me ova iskustva pratiti do kraja života.

LEJLA KORMAN – ISKUSTVO SA CAMBRIDGE-A

Lejla Korman, naša stipendistica, svoj je dodiplomski studij završila na Univerzitetu SSST – Sarajevo School of Science and Technology, kao studentica Ekonomije (major) i Međunarodnog biznisa (minor) sa četverogodišnjim projektom školovanja 10.0. Trenutno je na master programu Development Studies – Razvojne studije na Univerzitetu u Cambridge-u. Za ovaj program kaže da je vrlo multidisciplinaran, te se ona fokusira na pravac ekonomskog razvoja, s obzirom na to da je to ono što ju najviše i zanima.

„Predmeti koje slušam su: ekonomski razvoj, institucije i razvoj, ljudski razvoj i obrazovanje i obrazovanje i pravda.“

● Zašto Cambridge?

Lejla je, kaže, od početka svog studiranja željela da svoje studiranje nastavi u Engleskoj jer su obrazovne institucije među najnaprednjima u Evropi i svijetu. Želje su joj bile Cambridge i Oxford zbog samog njihovog pristupa obrazovanju i reputacije.

Cambridge je odabrala jer se njihov Development Studies znatno razlikuje od ostalih – najveći fokus je na kritičkom mišljenju i kritičkoj analizi, a ne na serviranju činjenica kao na većini drugih univerziteta. Pored rada na kritičkom i analitičkom mišljenju, logici i argumentima, posebno je privuklo što se na katedri nalaze čuvena imena i profesori iz ove oblasti, čije je knjige za vrijeme dodiplomskog studiranja i čitala – sve ovo joj se činilo nestvarno!

Kao najveću razliku između sistema u BiH i u UK, navela je upravo nastojanje na razvoju kritičkog mišljenja, što, nažalost, mnogo bh. studenata ne doživi.

Proces apliciranja jako je jasan, ali je dug, mukotrpni i zahtjevan u smislu dokumentacije. Pozitivnu odluku sa Cambridge-a, svoje prve opcije, dobila je relativno rano, tako da se tu i jako lako uklopila.

U prvoj sedmici, prije početka predavanja, imali su sedmicu punu raznih događaja koji su za cilj imali pomoći novim, naročito međunarodnim studentima, da se upoznaju s tradicijom fakulteta, programa, ali i budućim kolegama i prijateljima, te ističe da se u takvoj sredini uopće nije teško uklopiti.

Dosadašnje iskustvo koje je stekla u ovom semestru smatra izvrsnim i premašilo je sva njena očekivanja; akademsko osoblje je pristupačno, te su dostupni i brojni različiti resursi.

Studiranje je dosta individualno-moduli, predavanja traju za svaki predmet 2 sata sedmično, ali svako sebi kreira sedmični raspored na koja predavanja će ići, koje seminare slušati itd.

● Koliko je važno otići „vani“?

Vrlo je korisno usavršiti se na nekom ovakovom univerzitetu jer je izuzetno korisno, naročito na društvenim i socijalnim naukama stvoriti širu sliku o dešavanjima iz interesne oblasti.

Prema Lejlinim riječima, važno je stečena znanja primjeniti u BiH, jer je BiH upravo odlično mjesto za primjenjivanje tih znanja!

“ Iako je važno otići i nadograditi se na dobrom programu vani, od još većeg značaja je ta ista znanja primjeniti u BiH. Znanje postaje relevantno tek kada se ono i primjeni! ”

Volontiranje u Fondaciji Hastor doprinijelo je njenoj aplikaciji, te njenom samom uspješnom ishodu. Pored toga, njene kolege je oduševio sistem međusobnog pomaganja, gdje Lejla svojim primjerom može doprinijeti razvoju mlađih stipendista, što nije baš uobičajena praksa.

“ Lično prisustvo u nečijem daljem obrazovanju i razvoju je nešto što Fondaciju Hastor čini drugačijom od bilo koje druge. ”

Lejla je, također, član Cambridge Union, koji predstavlja jednu od najjačih platformi za debatu u Evropi, te je kroz obrazovanje bila aktivni član civilnog društva kao član brojnih nevladinih organizacija: Evropski parlament mlađih, AISEC, i brojnih klubova na Univerzitetu SSST.

U BiH, nažalost, ne postoji neka alumni grupa studenata koji su studirali na Univerzitetu u Cambridge-u, pa je svaki savjet pri apliciranju zlata vrijedan. Lejla kaže kako bi voljela da se članovi Fondacije Hastor, ukoliko imaju želje i aspiracije da studiraju van granica BiH, slobodno njoj obrate jer je voljna i spremna ponuditi neki savjet koji bi njima mogao biti od koristil.

FONDACIJA HASTOR UGOSTILA AMBASADORA SAD-A ERICA NELSONA I FILIPPA TATTONI-MARCOZZIJA

Kolektiv Fondacije Hastor je 11. decembra 2019. godine imao čast da ugosti ambasadora Sjedinjenih Američkih Država Erica Nelsona i Filippa Tattoni – Marcozzija. Nelson kao ambasador vodi aktivnosti Vlade SAD-a koje su usmjerene na unapređenje partnerstava s Bosnom i Hercegovinom na polju sigurnosti, privrednog rasta, borbe protiv korupcije i jačanja vladavine prava. Kroz podršku aktivnostima građana u sferi reformi i napretka Bosne i Hercegovine ambasador Nelson se zalaže za upotrebu domaćih resursa i snaga.

Tokom posjete Fondaciji Hastor, bilo je govora o ciljevima i misiji Fondacije Hastor, te mnogim aspektima našeg djelovanja. U tom smislu, razgovaralo se o projektima koje Fondacija implementira u cilju reforme obrazovnog sistema i prilagođavanja potrebama tržišta rada. Čelnici Ambasade Sjedinjenih Američkih Država su bili impresionirani načinom djelovanja Fondacije Hastor, koja svojim radom podržava i osnažuje djecu i omladinu u nastojanju da postanu samosvjesni lideri u svojim zajednicama. Također, naši gosti su izrazili riječi hvale kada je riječ o doprinisu Fondacije

Hastor kompletном bosanskohercegovačkom društvu, koji se ostvaruje kroz udruživanje raspoloživih finansijskih i ljudskih resursa koji se efikasno usmjeravaju u razvoj obrazovanja.

Na samom kraju posjete, ambasador Nelson je imao priliku upoznati nekoliko naših stipendista, te prisustvovati njihovoj volonterskoj radionicici, na kojoj stipendisti stječu brojna iskustva koja su od izuzetnog značaja za njihove buduće poslovne uspjehe.

LITERARNI RAD „MOJ ŽIVOT NIJE SAMO IGRA GLUHIH TELEFONA“, UREDNICE REDAKCIJE FONDACIJE HASTOR, PROGLAŠEN ZA JEDAN OD TRI NAJBOLJA TEKSTA NA TAKMICENJU „NAŠI GLASOVI KROZ PISANU RIJEC“

Amina Vatreš, studentica druge godine master studija na Odsjeku za komunikologiju Fakulteta političkih nauka Univerziteta u Sarajevo, dugogodišnja stipendistkinja i trenutna urednica Redakcije Fondacije Hastor, autorica je jednog od tri najbolja rada na literarnom takmičenju održanom u okviru projekta „Naši glasovi kroz pisano riječ“. Navedeno takmičenje provela je češka nevladina, humanitarna i razvojna organizacija People in Need u saradnji s Pravnim fakultetom Univerziteta u Sarajevu, Filozofskim fakultetom Univerziteta u Sarajevu, Fakultetom političkih nauka Univerziteta u Sarajevu, te Fakultetom političkih nauka Univerziteta u Banjoj Luci. Literarno takmičenje je dijelom projekta „Naši glasovi – zagovaranje za prava osoba s invaliditetom u BiH“, koji ima za cilj podići svijest mlađih ljudi o pravima osoba s invaliditetom, te ih motivirati da se kao budući pravnici, socijalni radnici, novinari i psiholozi više uključe u ovu problematiku, te rade i donose odluke koje će biti u skladu s Konvencijom o pravima osoba s invaliditetom. Specifičnost Amininog rada „Moj život nije samo igra gluhih telefona“ leži upravo u činjenici da je glavni vinovnik i inspiracija njene priče zapravo dugogodišnja stipendistica Fondacije Hastor Alma Mujanović. Upravo odatle dolazi potreba da nagrađeni tekst prenesemo u cijelosti.

„Moj život nije samo igra gluhih telefona“

Kao što je to već i općepoznato, bosanskohercegovačka medijska stvarnost i javni diskurs u mnogome predstavljaju refleksiju jedne dominantno negativne paradigme kada su u pitanju socijalne okolnosti, životne priče, ambicije, pa i sami uspjesi mlađih ljudi.

Alma Mujanović je rođena sa slušnom manom, preciznije sa preko 94% oštećenja čula sluha, a zahvaljujući zadivljujućoj snazi volje uspješno je savladala dugotrajni i kompleksni proces čitanja s usana ljudi, na taj način ne dozvolivši da je njen različitost odvoji od socijalnog okruženja, pa i samih ljudi.

Nerijetko bivamo neposredni svjedoci prezasićenja negativnim, demotivirajućim pričama, dok istodobno one pozitivne ostaju permanentno zarobljene u sporednom planu ne nalazeći adekvatan način da se diferenciraju, te da, shodno tome, izaju iz sjenke negativnosti. Ta negativna percepcija sadašnjeg vremena nerijetko za svoj implicitni rezultat ima prečutno distanciranje mlađih ljudi od kreativnog impulsa, samoispoljavanja, volje i želje za progresom, pa na samom kraju i od samoispunjena i kontinuiranog rada na unapređenju vlastite ličnosti. No, uvijek se nađe poneka životna priča, onaj „per aspera ad astra“ životni put koji nikoga ne ostavlja ravnodušnim i koji u svakome od nas probudi izvjesni osjećaj, bilo da je to sreća, tuga, divljenje, poštovanje ili čak stid.

Da su čuda i u realističnom svijetu moguća, te da je snaga volje snažnija od bilo kakvih prepreka i eventualnih limitirajućih faktora koji mogu stajati na putu uspjeha jedne mlade, individue, dokaz je i životna priča ambiciozne i nadasve hrabre i konzistentne studentice master studija na Prirodno-matematičkom fakultetu Univerziteta u Sarajevu Alme Mujanović. Danas je ona, pored činjenice da uspješno studira, izrazito aktivna u nevladinom sektoru gdje je prevashodno angažirana u domenu aktualiziranja i zaštite ljudskih prava. Predsjednica je Inicijativne grupe „Alpbach“, članica Savjetodavne grupe mlađih pri misiji OSCE-a u BiH, a piše i članke

za nekoliko portala koji su tematski orijentirani prvenstveno ka pravima i položaju osoba s invaliditetom, s posebnim akcentom na gluhe osobe. Istačće da je posredstvom aktivnog angažmana u okviru nevladinog sektora stekla dodatno značajno znanje u vezi s ljudskim pravima uopće, pravima manjina, demokratijom, javnim zdravstvom, a to iskustvo je od nje načinilo još energičniju, uporniju i ambiciozniju osobu koja međusobnu različitost percipira kao fenomen koji treba biti u funkciji svojevrsne poveznice, a ne, kako to nerijetko biva, u funkciji razdvajanja i distanciranja ljudi. Trenutno uređuje stranicu „Znak za riječ“ čiji se primarni cilj ogleda u aktueliziranju znakovnog jezika, te u samom upoznavanju gluhih osoba, ali i društva u cjelini s njegovim značajem i svrhovitom upotrebotom.

Pored navedenog, Alma se bavi i fotografiranjem, trenirala je stoni tenis i odbojku i svirala dva muzička instrumenta: klavir i harmoniku. Muziku Alma osluškuje i doživljava posredstvom specifičnog vida vibracija koje osjeća, a slijedeći taj osjećaj naučila je svirati. Njena učiteljica kaže kako je Alma istovremeno bila njena učenica, ali i njen učitelj. Tvrdi kako ju je zapravo ona naučila da sluša, osjeća i živi muziku na jedan sasvim drugačiji, suštinski način. Ulazak u svijet muzike putem vibracija Almi je otvorio sasvim nove, do tada nepoznate horizonte koji će kasnije odigrati elementarnu ulogu i značajnim dijelom doprinijeti razvoju njenog samopouzdanja i samostalnosti.

„Sljepoća odvaja ljude od stvari, a gluhoća odvaja ljude od ljudi.“

„Mnogo puta sam u djetinjstvu osjetila kako me gluhoća odvajala od ljudi, a posebno kada smo se igrali gluhih telefona. Gluhi telefoni bi se najčešće otkrili u prvom, petom ili sedmom redu, ovisno o tome gdje bih ja sjedila.“

Upravo su strah od moguće izolovanosti od socijalnog okruženja, te ova, mnogi od nas bi zasigurno rekli, sasvim bezazlena dječija igra, postali Almina trajna motivacija u periodu odrastanja, ali i u njenom životu uopće. U onome nečemu znatno ozbiljnijem od dječje igre. Stoga, Alma nije dopustila da njen život ostane i bude samo „igra gluhih telefona“.

Alma je uz pomoć svoje majke prva slova učila kada je imala šest godina. Podrška njene majke, ali i njene bliže okoline bila je odskočna daska za njena buduća velika životna postignuća. Naglašava da je samu sebe prisiljavala da govori, pa je zahvaljujući svojoj konzistentnosti i odgovornosti savladavala tu bazičnu stepenicu za dalji napredak – govor. Daljnji proces učenja čitanja s usana bio je doista kompleksan i izazovan, a pri tome se i značajno razlikovao u ovisnosti od različitih ljudi i jasnoće njihove artikulacije. Njeno iskustvo u pomenutom procesu učenja dovelo ju je do saznanja da je jednostavno čitati s usana ljudima koji su glumci i pjevači budući da oni znaju da svaki glas ima jedinstvenu poziciju na usnama i da je od suštinskog značaja pravilno izgovarati svaku riječ kako bi bila razumljiva svima. S druge strane, ističe da je teže čitati s usana ljudi koji imaju brkove ili bradu, koji veoma brzo govore i isprepliću ili „gutaju“ neka slova. Alma ipak smatra da je ključ njenog uspjeha bio u intenzivnoj vježbi.

Predrasude u našoj zemlji svakako nisu rijedak slučaj. I Alma se, kao i mnogi od nas, više puta imala priliku suočiti s njima. Istačće da joj je najboljinačinjenica to da neko umjesto nas samih pokušava determinirati što možemo, odnosno ne možemo uraditi, šta smijemo, a šta ne smijemo i koje su to naše granice. Tok našeg života ograničavaju na mogućnosti. Isključivo rad na sebi zarad dostizanja vlastitih ciljeva kojima smo orijentirani može promijeniti ovakvu paradigmu. Neki ljudi nemaju izošten sluh. Drugi ne vide dobro. Trećima je ukinuta sposobnost govora. No, pojedini ljudi cijeli život ne uspijevaju dokučiti smisao ljepote koja se nalazi u izvorima naših različitosti. Mi treba da budemo ti koji će kreirati vlastiti svijet. Zašto gluhoću jednostavno ne bismo mogli promatrati kao različitost, a ne kao invaliditet? Zaboravljamo li da gluhi čovjek može sve, osim čuti? Zapitamo li se ponekad da li je zapravo važnije čuti unutarnji glas, glas vlastite ličnosti, onaj glas koji je Alma uistinu kristalno jasno čula? Da li smo neprestano okruženi neartikuliranim zvukovima, glasovima drugih ljudi i bukom iz okoline koji guše taj naš jedinstveni unutarnji glas, našu osobnost? Možda su upravo mnogi od nas, za razliku od gluhih osoba, oni koji ne čuju svoj glas. Oni koji gube sebe u toj specifičnoj, nimalo lagodnoj i bezazlenoj igri života. Gubimo li mi u igri „gluhih telefona“?

BAKIR PEPELAR POKRENUO PROJEKAT „MALAC GENIJALAC“

Tokom cijele godine na adresu Fondacije Hastor pristižu mnoge lijepе novosti koje uključuju brojne uspjehe naših stipendista, njihove angažmane u raznim sferama života, a kojima se uvijek obradujemo i slavimo ih kao zajedničke uspjehe. Naši stipendisti, bilo da su u statusu aktivnog stipendiste Fondacije Hastor, ili su nekada to bili, svojim uspješnim projektima potvrđuju važnost onoga što se njeguje u Fondaciji Hastor – rad i angažiranost, kreativnost i maštovitost, hrabrost i snalažljivost. Jedan od takvih primjera donosimo u nastavku priče.

Bakir Pepelar je nekadašnji stipendista Fondacije Hastor, profesor razredne nastave, koji dolazi iz Novog Šehera, mjesta koje se nalazi u blizini Maglaja. Bakir je kreator i realizator projekta pod nazivom „Malac Genijalac“. Radi se o edukativnom centru koji je otvoren u Maglaju. Naime, „Malac Genijalac“ je škola mentalne aritmetike, u kojoj se bez upotrebe olovke, papira, kalkulatora ili bilo kojeg drugog pomagala povećava i poboljšava sposobnost računanja te koncentracije djece od 4 do 12 godina. Pored toga što pruža mogućnost da se poboljšaju matematičke sposobnosti djeteta, program mentalne aritmetike pozitivno utječe na razvoj razmišljanja i podstiče niz vještina i sposobnosti koje su djetetu potrebne u životu.

Naš sagovornik Bakir za newsletter Fondacije Hastor otkriva kako je početak same realizacije projekta

bio nevjerojatan, te da je isti u veoma kratkom vremenskom periodu prepoznat kao najkvalitetnija aktivnost za djecu. Nakon uspješnog početka u Maglaju, Bakir ističe kako mu je sljedeći cilj da otvori edukativni centar i u Tešnju. Njegov životni cilj je ostati u Bosni i Hercegovini i tu pokrenuti biznis. Pobjedom na takmičenju SBF Start-up Challenge, Bakirovi snovi se ostvaruju, te zahvaljujući tome sada ima mogućnost da pokrene vlastitu školu mentalne aritmetike „Malac Genijalac“ u Tešnju. Istačće kako je Tešanj grad koji posjeduje veliki ekonomski potencijal: „Rad sa djecom me ispunjava, a ovo je jedinstvena prilika da učim nešto korisno za društvo čijim sam dijelom.“

Stipendistom Fondacije Hastor Bakir je bio punih šest godina. Kaže kako je upravo Fondacija Hastor bila najvažnija karika u njegovom obrazovanju, te da je zahvaljujući samoj ideji Fondacije postao akademski građanin s proširenim vidicima: „Volontiranje, brojni sastanci i druženja su na mene ostavili ogroman utisak i dali mi izuzetnu motivaciju da razmišljam o samozaposlenju.“

Za naše stipendiste i sve druge mlade ljudi Bakir ima jedinstvenu poruku: „Želio bih da svojim ličnim primjerom pokažem kako i u našoj zemlji postoje mogućnosti za uspjeh. Ako budem inspiracija samo za jednog čovjeka da pokrene vlastiti biznis i ostane ovdje moja misija će biti ispunjena.“

Našem prijatelju i kolegi od srca želimo da u budućnosti niže uspjehe ostvarujući svoje ciljeve, a sve stipendiste i mlade ljudi pozivamo da posjete facebook stranicu <https://www.facebook.com/malacgenijalacmaglaj/> i web-stranicu <https://malacgenijalac.ba/> te na taj način podrži ideju i rad našeg bivšeg stipendiste.

Maida Husnić

KONKURS ZA DODJELU STIPENDIJA STUDENTIMA/ICAMA ZA AKADEMSKU 2019/2020. GODINU

Pripremila: Amina Vatreš

Općepoznata je činjenica da broj stipendista Fondacije HASTOR iz godine u godinu bilježi eksponencijalan porast, a težnju Fondacije da mrežu mladih, visokoobrazovanih ljudi, pa u tom smislu, i samosvjesnih nosilaca bh. društva i budućnosti kontinuirano širi, neposredno afirmira i nedavno objavljeni Konkurs za dodjelu stipendija studentima/icama za akademsku 2019/2020 godinu.

Pravo prijave na konkurs imali su studenti koji se školju na akreditovanim visokoškolskim ustanovama u BiH s ostvarenim prosjekom ocjena tokom studija **8.0 i više**. Zainteresovani kandidati i kandidatkinje svoje su prijave podnosili isključivo posredstvom on-line prijave dostupne na web-stranici Fondacije HASTOR (www.fondacijahastor.ba), a krajnji rok za slanje aplikacija bio je 25. novembar 2019. godine. Pored prethodno navedenog, pravo prijave na navedeni konkurs imali su studenti koji ispunjavaju sljedeće uvjete: da su državlјani Bosne i Hercegovine, da je riječ o **redovnom upisanim studentima druge i treće godine dodiplomskog/bachelor studija** na akreditovanim visokoškolskim ustanovama na području čitave Bosne i Hercegovine (za one studente čiji bachelor studij traje 3 godine), odnosno da je riječ o **redovno upisanim studentima druge, treće i četvrte godine** (za one studente čiji bachelor studij traje 4 godine), te **redovno upisanim studentima prve godine diplomskog/master studija** (čiji master studij traje 2 ili više godina). Ostali uvjeti odnosi su se na to da kandidat/kinja nije starij/a

od 24 godine, da nije primalac stipendije ili nekog drugog vida novčane pomoći od druge organizacije ili institucije, odnosno da je spremna/na odreći se iste u slučaju pozitivnog seleksijskog ishoda, te da brat/sestra kandidata/kinje nije stipendista Fondacije HASTOR. Fondacija HASTOR je zadržala pravo da pri selekciji kandidata u obzir uzima socio-ekonomsko stanje aplikanta, usmjerenje na fakultetu, kao i druge relevantne okolnosti prijave na konkurs.

Shodno težnji da dijelom Fondacije HASTOR postanu samo najkvalitetniji studenti koji će svojim zalaganjem i individualnim afinitetima biti u funkciji konzistentne podrške njenoj dugoročnoj misiji, seleksijski proces koncipiran je kroz nekoliko etapa. Naime, prije donošenja konačne odluke o stipendiraju, s kandidatima koji su na osnovu prethodno navedenih kriterijuma zadovoljili uvjete konkursa, te koji su na taj način ušli u uži krug, obavljen je intervju. Od 328 studenata koji su aplicirali na Konkurs za dodjelu stipendija studentima u akademskoj 2019/2020. godini i njih 66 obavljen je intervju. Proces selekcije najkvalitetnijih kandidata okončat će se konačnim zasjedanjem Komisije za dodjelu stipendija kada će se odabratiti studenti volonteri koji će svojom individualnošću i specifičnim sposobnostima zasigurno dodatno učvrstiti bazu na kojoj je zasnovan cjelokupni princip djelovanja Fondacije, a nešto više o njima imat ćete priliku pročitati u narednim izdanjima našeg newslettera.

PRVI PUT U BIH: FLY LAB

Pripremila: Nejla Komar

Fondacija HASTOR se uvijek može pohvaliti velikim brojem stipendista koji ostvaruju zapažene rezultate na polju obrazovanja i nauke. Međutim, u ovom mjesecu želimo poseban članak posvetiti našem studentu završne godine odsjeka Genetika i bioinženjerstvo Fakulteta za inženjerstvo i prirodne nauke na Međunarodnom univerzitetu Burch u Sarajevu, Kenanu Krakoviću. O Kenanovoj posvećenosti i napretku u predmetu njegovog interesovanja svjedoče brojna postignuća na državnim i regionalnim takmičenjima, kao i učešća u okviru mnogih projekata. Pohađanje Srednje medicinske škole u Bihaću okončao je titulom učenika generacije, a svoje obrazovanje odlučio je nastaviti na Burch Univerzitetu u Sarajevu, kao što smo već spomenuli, na studijama Genetike i bioinženjerstva. Na svojoj drugoj godini studija, pored ostvarenog prosjeka ocjena 10.00, postao je Amgen Scholar (Amgen Scholars je program koji širom svijeta bira najbolje studente i pruža im priliku za istraživački rad na najvećim svjetskim institutima). Njegov rad se ticao Alzheimerove bolesti, radio ga je na Institutu Karolinska u Štokholmu, a rad je potom predstavljao na simpoziju Cambridge Univerziteta.

Projekat koji je Kenan nedavno odlučio pokrenuti jeste Fly Lab – laboratorij za istraživanje vinske mušice, koji je prvi ove vrste u našoj zemlji. Koliko nas zna za važnu ulogu tako malog organizma kao što je vinska mušica? Kako Kenan kaže, radi se o organizmu koji dijeli veliki broj gena s ljudskim genima, i to je čini idealnim model-organizmom za izučavanje u genetici i srodnim naukama. Objasnjava da smo dosta naučili o stečenom imunitetu, embriogenezi, hromozomima, o

tome kako raspoznajemo i pamtimo mirise upravo putem vinske mušice. Kenan se nuda da će osnivanjem ovog laboratorijskog uspjeti povezati više univerziteta i gradova u BiH te ponuditi studentima priliku za praksu na ovom model-organizmu, i na taj način doprinijeti razvijanju kritičkog razmišljanja studenata.

Kenan će u narednom periodu odraditi praksu na vinskoj mušici na Institutu za molekularnu biotehnologiju u Beču, istom institutu gdje je njegova profesorica Amina Kurtović-Kozarić završila svoj doktorski rad, upravo na temu vinske mušice. Nada se da će na taj način biti uspostavljena dugoročna profesionalna saradnja s Univerzitetom u Beču i Institutom za molekularnu biotehnologiju. Također, Kenan i njegova profesorica su već uspostavili saradnju i vezu s jednim Fly Lab-om u Hrvatskoj, a kojeg vodi profesorica Rozi Andretić.

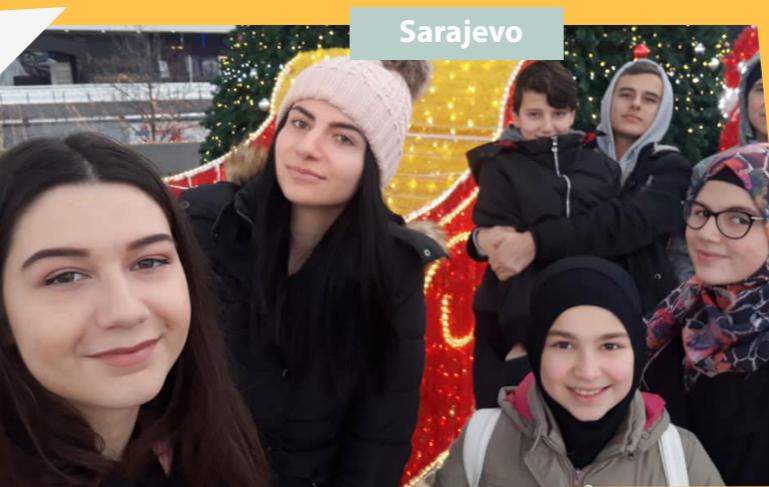
Kenan očekuje da laboratorij kreće s radom u februaru 2020. godine. S obzirom na to da su potrebna određena finansijska sredstva, pokrenuo je i crowdfunding kampanju putem koje svaki može donirati bilo koji iznos novca.

Kenan je primjer kako jedan student može pokrenuti veliki projekt, donijeti nešto novo i značajno u BiH. Cijela naša porodica Fondacije HASTOR je iznimno ponosna na njega. Čestitamo mu na dosadašnjim uspjesima i želimo mu svu sreću u ovom i budućim projektima.

Ohrabrujemo i druge studente da se ne boje svojih snova i ideja, te da se trude da u novoj 2020. godini budu još bolji.

• Fotografije sa volonterskih radionica

STIPENDISTA FONDACIJE HASTOR KAO INSPIRACIJA MLADIM LJUDIMA

Kroz proteklih trinaest godina Fondacija Hastor je podržala preko 3 000 mladih ljudi u Bosni i Hercegovini i pomogla im da u njihovom „per aspera ad astra“ postanu uspješni i odgovorni ljudi, koji će i sami biti u mogućnosti pomagati i osnaživati druge oko sebe. Koliko vrata može otvoriti i koliko puteva može sigurnijim učiniti jedna naša lijepa riječ i dobro djelo, govori nam priča o Mehmedu Mehiću, našom mladom stipendisti čiji životni put može biti inspiracija drugim mladim ljudima.

Mehmed je rođen u Bihaću, u augustu 1995. godine i još kao učenik osnovne škole u mjestu Konjodor, u Bužimu, upoznaje učitelja Ramu, kao prolaznika kojem daje čašu vode, a od Učitelja, zauzvrat, dobija obrazac za apliciranje za stipendiju Fondacije Hastor. Nedugo poslije toga Mehmed postaje našim stipendistom od samog osnivanja Fondacije i aktivnim volonterom preko trinaest godina.

Srednju muzičku školu je završio u Bihaću, a sebe naziva samoukim umjetnikom, koji je otkad je spoznao sebe, sve što bi bilo gdje čuo, pokušao odsvirati kod kuće na klavijaturi. Četiri godine kasnije naš stipendista je završio Muzičku akademiju Univerziteta u Sarajevu, na odsjeku Muzička teorija i pedagogija, s ostvarenom prosječnom ocjenom iznad 9.0. Još kao student je radio honorarne poslove u vidu audio/videosnimanja i ozvučavanja koncerata za javne ustanove. Radio je i kao ton majstor, te distribuisanje i snimanje 10. Sarajevo business foruma 2019, i audio i videosnimanja za vlastiti studio u saradnji s mnogobrojnim estradnim ličnostima. Od zarađenog novca prilikom obavljanja takvih poslova uspio je kupiti opremu za svoj studio, koji u budućnosti planira registrirati pod nazivom „Studio M Production“.

Mehmed potvrđuje moto Fondacije Hastor – „Obrazovanje je izbor pobjednika“, tako što od 2018. godine radi kao vanredni profesor gitare u Centru za kulturu i obrazovanje „Vila Hadžihalilovića“, a ranije je dobio stalno zaposlenje kao ton majstor u televizijskoj kući Nova BH.

Veliku motivaciju za rad i učenje, uz Fondaciju, Mehmedu je pružila supruga Azra, s kojom je u braku od svoje 19. godine, i sve ovo vrijeme, ovaj divni mladić uspijeva biti dobar suprug, student, stipendista i kolega. Pored njegove izrazite inteligencije i kreativnosti, krasiti ga i skromnost. Za njega je sreća ono što sami stvaramo, i to koliko uspijevamo iskoristiti svoje potencijale za prave vrijednosti.

Mehmedu želimo mnogo sreće i uspjeha u budućnosti, da ostane kreativan i ambiciozan kao što je to bio i do sada.

Kolektivu Fondacije je izuzetna čast i zadovoljstvo poznavati ovakve omladince, i sama spoznaja i očiti primjer da je ono što radimo i razvijamo svih ovih godina jedna izuzetno lijepa priča na koju smo itekako ponosni. Jer, granice, osim u našim umovima, ne postoje!

Selma Imamović

STIPENDISTA MJESECA

Za stipendistkinju ovog mjeseca izabrana je Amela Vatreš, koja je mnogo truda uložila u administraciju posljednjih mjeseci, i na koju se uvijek možemo osloniti kada su u pitanju dodatni poslovi.

*Amela
Vatreš*

Amela je rođena u septembru 1997. godine u Sarajevu. Po završetku Koledža u Sarajevu, upisala je Međunarodni univerzitet Burch, na odsjeku Informacijske tehnologije. Shvativši da je rješavanje različitih logičkih i matematičkih problema ispunjava, odlučila je svoj život usmjeriti ka programiranju. Istim se bavi, kako u profesionalnim vodama, tako i u slobodno vrijeme. Za sebe smatra da ima dobre vještine organizovanja i prezentovanja, pa će se često naći u ulozi organizatora događaja ili voditelja istih. To je opušta i ispunjava, te na taj način ispoljava svoju želju da sve bude u najboljem redu. Veoma bitnom životnom ulogom smatra ulogu kćerke i prijatelja, pa pokušava što više vremena da provodi u krugu bliskih ljudi, pokušavajući ih usrećiti.

Stipendistkinjom Fondacije Hastor postala je putem konkursa u januaru 2018. godine. Od tada se, kako kaže, njen život počeo ispunjavati divnim događajima i ljudima. Trenutno je dio administracijskog tima, te je njen volontiranje

usmjereni na kancelarijski rad. Nije joj se jednom desilo da na privatne pozive odgovara riječima "Fondacija Hastor, Amela pri telefonu". Izrazito uživa provodeći vrijeme u prostorijama kancelarije Fondacije Hastor, radeći svoje zadatke, ali i komunicirajući s ostalim stipendistima - posebno ističući sreću zbog divnih ljudi s kojima se sprijateljila. Fondacija Hastor za nju predstavlja ne samo finansijsku potporu, nego i oslonac koji je tu u crnim danima. Izuzetno je ponosna jer sebe može smatrati dijelom porodice Hastor i zahvalna je za svaku priliku koju joj je ista omogućila.

Kako ne voli planirati život, nego se trudi uživati u svakom momentu, sebi ne postavlja konkretne ciljeve. Jedino čemu uvijek teži jeste da njene odluke budu usmjerene ka dobrobiti društva. Kaže kako bi voljela sebe jednog dana pronaći u ulozi donatora Fondacije Hastor, ali i na druge načine širiti ono čemu ju je Fondacija naučila - "Dobro se dobrim vraća."

• Selma Imamović

SAVJETI ZA UČENJE: 5 NAJČEŠĆIH GREŠAKA U UČENJU

Pripremila: Amina Vatreš

"study smart, not hard!"

1 Korištenje isključivo jedne metode prilikom spremanja ispita

Nalazi mnogih studija iz domena efikasnosti i psihologije učenja upućuju na zaključak da se u mnogome oslanjamo na naša čula prilikom procesiranja novih informacija i prebacivanja istih u dugoročnu memoriju. Shodno navedenom, optimalno rješenje bi bilo uključivanje što više čula u našu rutinu učenja. Naime, angažirajući nekoliko različitih čula naš mozak pravi više kognitivnih konekcija i asocijacije s izvjesnim novousvojenim konceptom. To nadalje implicira činjenicu da je veća mogućnost da se sjetimo nečega ukoliko postoji više modusa, u ovom slučaju čula, koji će nas potaknuti da novousvojena znanja „izvadimo“ iz kognitivnog centra za učenje. Kako istraživanja pokazuju, svako od nas bi trebao involvirati najmanje tri različite metode u svoj proces učenja.

2 Nespajanje materijala izdvojenih iz različitih izvora

Nerijetko zaboravljamo spojiti sav relevantan materijal potreban za spremanje ispita, a koji smo izdvojili iz različitih izvora (bilješke s predavanje, prezentacijski slajdovi, bilješke iz različitih knjiga). Ovo često dovodi ne samo do povećenog rizika od izostavljanja veoma bitnih podataka koji potencijalno mogu biti dijelom ispita, već i do rizika koji se ogleda u nemogućnosti činjenja konekcija između različitih koncepta što poslijedice rezultira nemogućnošću sagledavanja šire slike, te nemogućnošću odvajanja bitnog od nebitnog, pa i gubljenjem fokusa. Dobar način da se izbjegne ovakva situacija bio bi kreiranje kompilacijskog dokumenta u kojem ćemo objediniti sve relevantne informacije i koji će nam u tom kontekstu pomoći u boljem uvidu u materijal i lakšem pronalasku fokusa učenja.

3 Učenje bez strategije/plana

Da li svaki put kada počnete s učenjem imate osjećaj da ste prvi put počeli čitati/učiti nešto? Da li vam je teško nastaviti tamo gdje ste stali prethodni put? Da li vam je teško prisjetiti se stvari za koje ste bili sigurni da ste ih prethodno razumjeli i naučili? Da li imate osjećaj da kasnite sa spremanjem ispita? Ukoliko je vaš odgovor na prethodna pitanja „da“, vrlo je vjerovatno da prije učenja niste napravili nikakav konkretan plan. Izdvajanje vremena na izradu plana učenja, organiziranje materijala i nalaženje načina na koji ćete pratiti vaš napredak u spremanjtu ispita nikada nije gubitak vremena. To će dati doprinos vašem samopouzdanju, ali i fokusiranju, smanjenju stresa i praćenju efikasnosti naučenog.

4 Fokus na detaljima, umjesto na sveobuhvatnoj slici

Nerijetko smo skloni tome da svoj fokus orientiramo ka pamćenju, što je moguće većeg broja detalja, uz istovremeno zaboravljanje nužnosti sagledavanja sveobuhvatne slike. No, to nije ispravan način. Prvenstveno je bitno usvojiti elementarne ideje, koncepte i teorije što će nam pomoći da uz malu dozu kritičkog rezonovanja i percepcije stvari damo odgovor i na pitanje na koje nemamo prethodno naučen precizan odgovor. Parcijalno savladane ideje i koncepti nam neće mnogo pomoći u kreiranju šire slike, a naučene detalje veoma brzo zaboravljamo ukoliko u našoj svijesti nisu pozicionirani u širi kontekst.

5 Neprilagođavanje tehnikе učenja pojedinačnom ispitu

Na samom početku valja istaći činjenicu da zasigurno nije adekvatno na isti način spremati ispit koncipiran po metodi „multiple choice“ i ispit esejskog tipa. Od izuzetne je važnosti prikupiti što više informacija o samom konceptu i tipu ispita, broju pitanja, vremenu predviđenom za izradu ispita i slično. Te informacije u mnogome doprinose pametnjijem izboru i adaptiranju tehnika i metoda na kojima ćemo bazirati naše učenje, a njihova primjena se svakako reflektira na sam kvalitet pripreme, pa u krajnjoj liniji i na finalni rezultat određenog ispita.

: Maida Husnić

04.01. SVJETSKI DAN BRAILLE-OVA PISMA

Svjetski dan Brailleova pisma obilježava se diljem svijeta kako bi se odala počast zaslugama njegova začetnika, ali i kako bi se podigla svijest javnosti o važnosti brajice, kako bi se pisana riječ prenijela u taktilni oblik za dobrobit slijepih i slabovidnih osoba u cijelom svijetu. Obilježavanjem Svjetskog dana Brailleova pisma, poznatog i kao brajica, nastoji se povećati svijest javnosti o kvaliteti života i dobrobiti slijepih i slabovidnih osoba u cijelome svijetu.

Svjetski dan Brailleova pisma (brajice) obilježava se 4. januara, na dan rođenja njegova izumitelja Louisa Braillea. Louis Braille ozlijedio je oči u očevoj radionici kada su mu bile samo tri godine te je oslijepio. No, to ga nije spriječilo da nastavi normalno živjeti. Sa deset je godina primljen u Kraljevski zavod za slijepu mladež u Parizu. U dobi od 15 godina počeo je raditi na pismu za slijepе osobe.

10. 01. – SVJETSKI DAN SMIJEHA

podstaknuti ljude da se što više smiju jer će se osjećati bolje, oslobodit će se stresa, smanjiti brige i depresiju te na taj način ojačati imunitet. Doktori i naučnici poručuju kako treba da se svakodnevno smijemo. Kada je organizam pod stresom, povećava se nivo kortizola i adrenalina, što može izazvati povišenje krvnog tlaka i začpljenje arterija. Istraživanja su pokazala da smijeh izaziva posebne fiziološke promjene koje pomažu organizmu.

Potrošnja energije u nekoliko minuta smijeha jednaka je količini potrošene energije nakon 15 minuta vježbanja na sobnom biciklu. Kada se smijemo, petnaest mišića našeg lica je aktivno. Istraživanja pokazuju da se u odrasloj dobi smijemo oko 17 puta dnevno, a da najmlađi to čine oko 300 puta u toku jednog dana.

„Smijeh je najbolji lijek“ – parola je kojom je Indijac Madan Kataira 1998. godine utemeljio Svjetski dan smijeha, koji se obilježava dva puta godišnje – 10. januara i 2. maja.

Naučno je dokazano da je smijeh najbolji lijek za mnoge bolesti, prvenstveno kada se radi o stresu, koji je u savremenom načinu života u svakodnevnom porastu. Prvenstveni cilj obilježavanja Svjetskog dana smijeha je

15.01. SVJETSKI DAN VJERSKE SLOBODE (PRIZNAT OD STRANE UN-A)

Dan vjerske slobode je dan koji se obilježava u mnogim državama svijeta na razne datume. U Sjedinjenim Američkim Državama se obilježava 16. januara svake godine predsjedničkom odlukom. U Indiji se ovaj dan obilježava 14. oktobra u znak sjećanja na približavanje budista i hinduista. Međunarodno udruženje za vjersku slobodu, osnovano 1893. godine, obilježava ga posljedne subote u januaru.

U smislu podsjećanja na važnost ovog dana, podsjetimo se i člana 18. Opće deklaracije o ljudskim pravima, koji glasi:

„Svako ima pravo na slobodu mišljenja, savjesti i vjere; to pravo uključuje slobodu da se mijenja

vjera ili uvjerenje i slobodu da se, bilo pojedinačno ili u zajednici s drugima, javno ili privatno, iskazuje svoja vjera ili uvjerenje poučavanjem, praktičnim vršenjem, bogoslužjem i obredima.“

Među glavne svjetske religije ubrajamo: islam, kršćanstvo, judaizam, budizam i hinduizam.

21-27.01. EVROPSKA SEDMICA PREVENCIJE RAKA GRILIĆA MATERICE

dijagnosticira kod mladih žena, između 35. i 44. godine.

Evropska sedmica prevencije raka grlića materice se obilježava na inicijativu Evropske asocijacije protiv raka grlića materice (European Cervical Cancer Association- ECCA), svake godine u posljednjoj sedmici mjeseca janura. Cilj obilježavanja ovog datuma jeste podsjećanje javnosti na mogućnosti i značaj prevencije oboljenja, koje je i dalje u samom vrhu među uzrocima oboljevanja i umiranja žena u našoj populaciji.

Karcinom grlića materice je, po učestalosti, četvrti najčešći karcinom kod žena, s preko pola miliona novooboljelih širom svijeta, a po stopi smrtnosti zauzima neslavno drugo mjesto. Najčešće se

Svjetska zdravstvena organizacija je objavila dokument u kojem je sadržan set posebnih preporuka za implementaciju programa prevencije, kontrole i terapije raka grlića materice, prema kojem su, između ostalog, sve zemlje članice u obavezi da izrade Program prevencije raka grlića materice te da podignu nivo informisanosti, educiranosti i svijesti kod žena o značaju preventivnih mjera.

Redovnim ginekološkim pregledima mogu se blagovremeno otkriti rane premaligne promjene i spriječiti njihov razvoj u karcinom. U razvijenim zemljama rak grlića materice je stavljen pod kontrolu, za razliku od zemalja u razvoju u kojima su preventivni programi nedovoljno zastupljeni, a svijest žena o značaju redovnih pregleda na niskom nivou. Upravo iz navedenog se želi više raditi na podizanju svijesti o važnosti detekcije ovog oboljenja među građanstvom.

27.01. MEĐUNARODNI DAN SJEĆANJA NA ŽRTVE HOLOKAUSTA

Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta u svijetu se obilježava nizom edukativnih, mirovnih, kulturnih i političkih aktivnosti kojima se odaje počast žrtvama holokausta tokom Drugog svjetskog rata.

Osim komemorativne dimenzije, nizom aktivnosti obilježavanja Međunarodnog dana sjećanja na žrtve holokausta doprinosi se ostvarenju ciljeva UN-ove Rezolucije o danu sjećanja na holokaust iz 2005. godine, a to su: "povući pouke iz povijesti i spriječiti moguće pojave genocida" te "bezrezervno osuditi sve oblike religijske netolerancije, poticanje, šikaniranje ili nasilje nad osobama ili zajednicama temeljeno na etničkoj pripadnosti ili religijskim uvjerenjima".

Holokaust je proveo nacistički njemački režim nad šest miliona Jevreja u razdoblju od 1933. do kraja Drugog svjetskog rata. Najveći intenzitet uništenja proveden je, prema podacima Yad Vashema, 1942. godine, kada je u koncentracijskim logorima ubijeno dva i po miliona Jevreja. Među žrtvama

holokausta bilo je i milion i petsto hiljada djece.

Središnje mjesto očuvanja sjećanja na žrtve holokausta danas je centar Yad Vashem u Jeruzalemu. Od 1953.

Yad Vashem je i svjetski centar za dokumentaciju, istraživanje i edukaciju o holokaustu.

Dan kada je sovjetska Crvena armija oslobođila najveći nacistički koncentracijski logor smrti Auschwitz, 27. januara 1945., Ujedinjeni narodi odabrali su za dan sjećanja na sve žrtve holokausta.

28.01. DAN ZAŠTITE PODATAKA/DAN PRIVATNOSTI

instrument zaštite ličnih podataka i u fazi je modernizacije. Konvencija je na snazi u 47 zemalja članica Vijeća Evrope, a pristupile su joj još i neke zemlje koje nisu članice VE, kao što su Urugvaj, Senegal, Maroko, Tunis itd.

Svjedoci smo velikih promjena koje su prouzrokovali globalizacija i tehnološki napredak, posebno u informatičkom i digitalnom svijetu. Pitanja zaštite privatnosti prisutna su u svakom aspektu života pojedinaca, posebno jer savremeni uvjeti života omogućavaju dostupnost velikog broja podataka. U procesu globalizacije, informacije ne poznaju granice, pa je teško osigurati balans između privatnosti i sigurnosti podržavajući slobodan pristup informacijama i zaštitu ličnih podataka. Smisao obilježavanja Dana zaštite podataka je promocija zaštite ličnih podataka i privatnosti putem realizacije različitih aktivnosti.

U svrhu podizanja svijesti javnosti o pravu na zaštitu osobnih podataka i privatnosti Vijeće Evrope je, uz podršku Evropske komisije, 2006. godine proglašilo 28. januar evropskim Danom zaštite podataka, koji je u svijetu poznat i kao Dan privatnosti. Ovaj dan ujedno se obilježava i kao godišnjica Konvencije 108 za zaštitu osoba glede automatizirane obrade ličnih podataka, koja je otvorena za potpisivanje svim zemljama 28. januara 1981. Konvencija je i nakon više od 35 godina jedini pravno obvezujući međunarodni

AMINA MADŽAK

RAM je, po definiciji, radna memorija računara. U Bosni i Hercegovini, „radna memorija“ su upravo proaktivni i marljivi mladi ljudi koji su svojim djelovanjem primjer društva koje naša država treba.

Kroz ovu rubriku predstavit ćemo aktivne mlađe stipendiste Fondacije HASTOR, koji pored volontiranja, rade fenomenalne stvari i tako predstavljaju Fondaciju u najboljem svjetlu!

Amina Madžak iz Konjica studentica je na Fakultetu za ekonomiju i društvene nauke – odsjek Menadžment na Međunarodnom univerzitetu Burch i naša stipendistica. Aktivizmom se počela baviti u srednjoj školi. Prva priznanja dobila je za glumačka ostvarenja, a poslije je to prešlo u aktivističke vode koje će je formirati u ličnost kakva je danas.

Kao i mnoge mlađe ljudi, i Aminu su kampovi i edukacije, gdje je upoznala mnogo drugih srednjoškolaca iz različitih krajeva BiH, motivisali da se društveno pokrene. Bila je prvi mlađi volonter Crvenog krsta u Konjicu, te je osnovala Skupštinu mlađih Crvenog krsta Konjic, koji sada broji 60 volontera. Članica je Odbora Omladinske banke u svojoj općini, te je već godinu dana u Skupštini Vijeća Mlađih općine Konjic. Za vrijeme srednjoškolskog obrazovanja bila je dio Asocijacije srednjoškolaca u Bosni i Hercegovini (Lokalni tim Konjic) i članica Junior PR tima Hoću.ba platforme.

Kako kaže, „kruna njenog aktivizma“ je **DepresijApp (D-app)**, aplikacija koju je pokrenula zajedno s kolegama i prijateljima iz svijeta aktivizma. Iako svi dolaze iz različitih dijelova BiH, spojila ih je zajednička ideja koju su prijavili na Burch Start me Up takmičenje, gdje su pored 40 konkurentnih timova, upravo ONI pobijedili! Ideja je pobedom na takmičenju dobila dosta medijske pažnje, te su tek tada zapravo uvidjeli koliko je njihova ideja značajna.

DepresijApp, ili skraćeno D-app, predstavlja konekciju između korisnika i medicinskih stručnjaka putem mobilne aplikacije. Sasvim je anonimno za javnost, jedina osoba koja ima pristup korisniku jeste doktor, psiholog, odnosno psihijatar sa druge strane linije. Trenutno je dostupan samo prototip aplikacije, kojeg je u prvih mjesec dana preuzeo više od 500 korisnika. Ekipa je sklopila ugovore sa zdravstvenim ustanovama u Bosni i Hercegovini, dio su studentskog inkubatora, i sarađuju s mnogim drugim partnerima, te se aktivno radi na lansiranju konačne aplikacije!

Aminina poruka za sve mlađe ljudе i stipendiste Fondacije HASTOR je da budu svjesni činjenice da u novom, tehnološkom dobu nije dovoljno samo formalno obrazovanje, nego i neformalno stičena znanja koja su put za stjecanje mnogih kompetencija koje izdvajaju mlađe u očima budućih poslodavaca. „Probuditi mlađog čovjeka da bude aktivan jedan je od najtežih momenata, ali treba izaći iz čahure u kojoj mislimo da nam je dobro, jer je izvan nje mnogo lješi svijet – zašto ne kupiti priliku za sve što ti se daje?“

Pripremila: Una Karabeg

Dragi moji,

Nakon provedenih trinaest godina u Fondaciji Hastor, imam potrebu da napišem sljedeće riječi jer otici iz ovog divnog okruženja bez i jedne riječi ne bi bilo svojstveno meni.

Jako je teško naći prave riječi da izrazim sve emocije koje u ovom trenutku osjećam jer sam tokom ovih godina svjedočila mnogim divnim stvarima koje su se u Fondaciji dešavale i radovala se svakom njenom rastu i napretku, baš kao i svojim sopstvenim uspjesima. Posmatrala sam i svjedočila kako Fondacija sazrijeva i odrasta, baš kao što je i Fondacija s druge strane podržavala mene u mom odrastanju i sazrijevanju.

Nakon toliko godina provedenih s vama, i nebrojeno napisanih redaka, nalazim se u situaciji da sad, kada trebam da kažem nešto prikladno za rastanak, ne nalazim prave riječi.

Možda je to zato što se još uvijek osjećam dijelom vas, dijelom moje Fondacije i kraj mog formalnog udjela u Fondaciji zapravo ne znači prekid kontakta jer će uvijek biti tu i negdje iz prikrajka bodriti sve vaše korake i radovati se svakom uspjehu, a čvrsto vjerujem da vas čeka još mnogo uspješnih poduhvata i revolucija na području u kome ste se tako uspješno etablirali.

Svjesna da se ove godine rastajemo, teško mi je palo. Nikada nisam voljela oproštaje niti znala kako da se nosim s njima, pa sam iznalazila razne načine i zanimljive kako bih skrenula misli sa spoznaje da je najljepšoj eri moga života došao kraj. Godina koja je već na izmaku posebno je bila teška za mene, a udaljavanje je postalo omiljeni odbrambeni mehanizam.

U razmaku od samo nekoliko godina, potpuno nespremna, suočila sam se sa gubitkom mnogih bliskih osoba koje su mi bile tako potrebne kroz život, te ćete nadam se, razumjeti zašto toliko mrzim rastanke. Kroz ovaj teški period koji sam morala da prođem, a posljedice me prate danas i pratit će me dok sam živa. Tada sam bijeg nalazila u porodici i prijateljima i ogroman stub sigurnosti i podrške nalazila sam u svojoj Fondaciji čija me svjetlost vodila ka mnogo ljestvima putevima. Na ovom putu vjerno me je podrilo i podržavalo dvoje ljudi koje zamisljam svaki put kad se spomene Fondacija Hastor – učitelj Ramo i rahmetli teta Fadila. Njih dvoje svjedočili su svim mojim uspjesima i životnim tragedijama, a svojom svjetlošću i dobrotom osvjetljivali su svaku teškoću kroz koju sam morala da prođem.

Divan je osjećaj znati da negdje pripadate i da vam neko čuva leđa, a gubitak jednog čvrstog oslonca kao što je bila Fondacija, zaista je primjetan. Na ovaj trenutak, trenutak kada ćemo se naći sami pred čeljustima života, vrijedno ste nas pripremali i na tome vam dugujem veliku zahvalnost. Život je jako nepredvidiv i ne znam na koju stranu će me odvesti, ali znam da će ono što ste me vi naučili svugdje nositi sa sobom baš poput onog putujećeg ruksaka.

Oprostite što mi je trebalo ovoliko vremena da vam pišem, ali rastanci od porodice su uvijek najteži. Želim vam sve najljepše u budućem radu, i ukoliko vam bilo šta bude potrebno od mene, rado ću se odazvati!

Džulisa Otuzbir

BROJAČ VOLONTERSKIH SATI

Na osnovu baze podataka utvrđeno je da su stipendisti i volonteri Fondacije Hastor u proteklom mjesecu zabilježili 20 680 volonterskih sati. Kao i do sada, najveći broj volonterskih sati ostvaren je na volonterskim sastancima naših stipendista – studenata, srednjoškolaca i osnovaca na 294 volonterske radionice u 67 općina širom Bosne i Hercegovine. Ovoj velikoj brojci doprinosi i volonterski angažman naših studenata koji volontiraju u administraciji, redakciji, prevodilačkom timu, timu za dizajn, timu za društvene mreže, monitoring timu Fondacije Hastor, kao i angažman stipendista koji rade na razvoju i održavanju aplikacije Fondacije Hastor i naše web-stranice.

20 680

volonterskih
sati

294

volonterske
radionice

67

općina

FONDACIJA HASTOR

Bulevar Meše Selimovića 16, Sarajevo
033 774 789
033 774 823
fondacija@hastor.ba

REDAKCIJA

Amila Porča
Amina Vatreš
Maida Husnić
Selma Imamović
Una Karabeg
Nejla Komar

GRAFIČKI DIZAJN

Ana Milijević
Armin Silajdić
Nirvana Žiško

**FONDACIJA
HASTOR**